

Bir Masal & Anı Yakalamak ☺

Bir varmış bir yokmuş. Eski zamanlarda bir vezir yaşarmış. Bir gün vezir nehre yıkanmaya gitmiş. Vezirin parmağından hiç çıkarmadığı çok güzel, kocaman yakut taşlı bir yüzüğü varmış. Nehre yıkanmaya girmiş ve tam saçını yıkarken o güzelim yüzük parmağından düşüvermiş. Vezir bir bakmış ki yüzük batmamış. Hemen alıp yüzüğü tekrardan parmağına takmış ve hemen uşaklarına seslenmiş. Derhal evime haber götürün. Hanım çocukları, değerli eşyalarımızı toplasın. Hemen ülkeyi terk etsinler. Uşaklar: “Aman vezirim neden böyle bir şey yapıyorsunuz?” demiş ama vezir çok netmiş. “Hemen” diye bağırılmış. Vezin ailesi ülkeyi terk etmişler. Vezir o akşam evindeyken kapısı çalmış. Padişahın adamları gelip veziri götürmüşler ve zindana atmışlar. Ama zindanın en kötü kısmına. Zindan üç katlıymış. En üstte hırsızlık gibi suçları işleyenler, bir alt kat biraz daha ağır suçları işleyenler ama en alt kat -hatta burası yerin altında berbat bir yermiş- en adi, pislik suçluların olduğu katmış. Pislik içinde, farelerin, böceklerin cirit attığı bir yermiş burası. Vezir buraya atılmış. Günler, haftalar aylar geçmiş. Bir gün vezir gardiyana demiş ki “Bak gardiyan padişahın bazı günler yediği bir güllaç tatlısı olur. Sana buradan çıkınca ne istersen yaparım. Canım çok çekti. O tatlı çıktığında bana getirir misin?” Gardiyan zaten vezirin o haline çok üzülürmüş. Vezirin bu isteğini kabul etmiş. Bir gün güllaç çıkmış. Ve o da gizlice vezirin bulunduğu hücreye bu tatlıyı getirmiş. Vezir çok mutlu olmuş. Tam kaşığına daldırıp tatlısını yiyecekken o sırada bir fare gelip tatlının içine atlamış. Bir de üstüne üstlük tatlının içine çişini yapmış. Vezir hemen gardiyanı çağırmış. “Hemen aileme haber yollayın. Memlekete geri dönsünler. Hiçbir soru sormasınlar.” O gece padişah veziri ziyarete gelmiş. Özür dilememiş ama gözlerinden üzgün olduğu okunuyormuş. Vezir o gece serbest bırakılmış.

İleriki günlerde herkes vezirin evini ziyaret etmeye gelmiş. Nasıl bildiğini sormuşlar. Vezir şöyle cevap vermiş: “Bunda anlamayacak ne var ki... O gün nehre gittiğimde yıkanırken yüzük düştü ve batmadı, kaybolmadı. O an anladım hiçbir şey her zaman bu kadar iyi gidemez. Zindandaki o günde de farenin sulaçına girip çiş yapması da hiçbir şeyin hep böyle bu kadar kötü gidemeyeceğinin bir kanıtıydı” demiş ☺

İşte hayatımız böyle değil mi... Bazen gerçekten kendimizi günlerce, haftalarca hatta aylarca kötü hissederiz. Ama şunu unutmamamız gerek her şey geçici. İyi haller de kötü haller de, hastalık da sağlık da, mutluluk da mutsuzluk da, aşk da huzur da... Anda kalmak denilen şey aslında bu. Bizler mutlu ve iyi giden anlarımızda bu anların biteceğinden korkarak ya da zor zamanlarda hep bu zamana değil de biteceği anlara hep zihnimizi çekersek o zaman işte anı kaçırıyoruz. Zorluğun da içinden geçmek, güzelliğin tadına varmak, aşkı doyasıya yaşamak, biraz da olanı kabul etmek belki de yapmaya çalışmamız gereken. Geri gelmeyen tek şey bu hayatta zaman. O yüzden en değerli şeyimizin farkında olalım. O an ne yaşıyorsak zor ya da güzel; içinde olmaya gayret edelim. O zaman işte anlamı yakalamak biraz daha kolaylaşıyor.

Mutlu bir ay diliyorum...